



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Præsentis Ecclesiæ Benignitas In Administrando Sacramento Poenitentiaë

Francolini, Baldassare

Monachij

VD18 14592614-001

Calumnia I. Ecclesia præsens in administrando Sacramento Poenitentiaë, & vindicandis Fidelium culpis à veteri Ecclesiâ penitùs recessit. Disp. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41162



CALUMNIA I.

*Ecclesia præsens, in administrando Sa-
cramento Pœnitentiæ, & vindican-
dis Fidelium culpis, à veteri Ecclesiâ
penitus recessit.*

DISPUTATIO I.

Rig.



D Calumniam vocas? **I.**

D. D. Quid ni?

D. R. Igitur præ-
sens Ecclesia à Vete-
ri nihil recessit?

D. D. Id ego non assero; sed penitus recessit nego. Quamvis & illud quoque, nisi bene intelligatur, falsum est, nempe præsentem Ecclesiam à veteri recessisse. Si enim id significat, præsentem Ecclesiam esse, in administrando Sacramento Pœnitentiæ, veteri Ecclesiæ comparatam, hoc etiam nego: Si verò significet, non esse ita severam, ac vetus Ecclesia fuit, non abnego.

D. R. Ego verò, eam esse omnino con-
tentionem assero & probo. Nam vix alia quon-
dam

A S

dam Pœnitentia fit, quàm privata & secreta. Longiffima olim fuit & aspera, fletus sanè multus pro foribus Ecclesiæ, stationes bene longæ in Ecclesia, jejunia plusquam multa extra Ecclesiam. Perbrevis modò, nec severa, nempe precarum precum, vel unius, alteriusve jejuni, vel eleemosynæ non admodum largæ. Venia quondam vix in morte dabatur lapsis in quædam crimina; Communio nec in morte. Nunc omnibus utrumque donum non datur modò, sed offertur, sed obtruditur: nec invitantur tantum peccatores ad Pœnitentiam, sed rogantur statim accedere; accedentes reconciliantur statim, sacræ mensæ accumbere permittuntur statim, & vix non jubentur, nec solùm bene sperare de sua salute monentur, sed tanquam pacis inimici cum Deo securi, lati & alacres dimittuntur. Negari igitur non potest, præsentis Ecclesiæ disciplinam, esse veteri contrariam; cum, ut ostendi, illa benignissima sit, hæc autem fuerit rigidissima.

2. D. D. Ego verò, quod dicis negari non posse, nego iterum, & negandum omnino clarissimè ostendo.

Et primò, ex confessione ipsius Moritini duobus prioribus Ecclesiæ seculis, satis benignè cum Pœnitentibus actum fuit. *Pœna* (inquit illi 2. c. 21. n. 7. & l. 4. c. 9.) *Criminibus impo- ante Novatum breves admodum fuerunt;*

iniquam sceleratissimis hominibus pax & Com-
munitas, ceris de causis, nullâ imperatâ exteriori
penitentia, statim fuit reddita.

Igitur si
præter Ecclesiæ praxis, cum ea, quam statue-
bat Apostoli, ac duobus prioribus seculis ob-
tinet, comparetur, perfimilis apparebit, quod
non negatis: non igitur verum est, quod
sæpe à vobis asseritur, præsentem Ecclesi-
am vindicandis delictis ab antiqua penitus re-
sistere. An Ecclesia nascens, & quæ duobus
seculis adolevit, antiqua non est; eaque sit,
post duo illa priora secula obriguit?

Obriguit inquam; non enim nego, Leges
rigidas, post ea prima secula fuisse sanc-
tæ penitentiam in quatuor illas stationes Lu-
is, Auditionis, Prostrationis & Consistentiæ
protractam, multiplicata jejunia, nec nisi
multos & longos labores, fuisse Pœnitenti-
am Ecclesiæ, & Altari reconciliatos. Ve-
rum, tum quoque, cum Pœnitentibus, ex plu-
rimis causis indultum sæpissimè fuit, nec im-
perio severissimos eos canones Pœnitentiæ fu-
erunt interni fori, sed aliquando, aut eti-
am plerumque, fori externi, ut disput. 9. par.
& alibi ostendi. Quamvis ergo etiam cum
seculorum Ecclesiâ, præter compare-
tur, non similis quidem, non tamen contraria,
sed valde dissimilis erit habenda. Falsum enim
est, si quis absolvere omnes, omnibus pœnitentiis
bre-

brevissimas, & nihil asperas imponi. omnibus
 statim Eucharistiæ Sacramentum ministrari. In-
 vitantur quidem omnes, ut passim invitant Pa-
 tres, invitatque Deus in Scripturis. Sed non
 omnes qui vocantur, iidem eliguntur. Spes
 quidem salutis fit omnibus, sed nulli securitas.
 Non ita multi puniuntur modò, sed nec ita pau-
 ci. Quare expendenti mihi, quos modò secre-
 tum Pœnitentiæ Tribunal, quod sacram Pœni-
 tentiarum vocamus, in relaxandis secretò con-
 fitentium vinculis Canones servat; quos sacri
 Quæstiores, in delictis contra Fidem, seu Re-
 ligionem vindicandis custodiunt; quæ totius
 Orbem Episcopi, pro tuendâ Ecclesiasticâ disci-
 plina, aut faciunt ipsi, aut fieri mandant; qua-
 demum tot Religiosæ familiæ, vel coactæ, vel vo-
 luntariæ pœnitentiæ leges habent: vix ullum ali-
 ud inter Ecclesiam præsentem & veterem in-
 teresse discrimen, videtur, quàm quòd in
 Ecclesia veteri sæpius Pœnitentia publica impo-
 nebatur, & rursus longior imponebatur Pœni-
 tentia secreta jejuniorum; cuius tamen utrius-
 que boni iactura, eo alio duplici bono competi-
 satur modò, quod longè numerosiores sunt Re-
 ligiosorum, publicè & spontè pœnitentium ca-
 tus; & longe frequentior est nunc usus secreta
 & Sacramentalis Pœnitentiæ.

4.

Ceterum ingressus in Ecclesiam interdici-
 batur olim multis, interdicitur etiam modò

DISPUTATIO I.

5

paucis, qui à reliquo Christi corpore, per
thema separantur. Arcebantur olim plu-
ab Altaris ministerio, arcentur etiam mo-
ita rarò; qui nempe, vel à gradu suo,
obtinere in Ecclesia deiiciuntur, vel à sa-
sui gradus munere obeundo suspenduntur.
Ante fores Ecclesiæ consistere jubebantur ali-
ibique accipere pœnitentiam. Ante fores
Ecclesiæ prosterni jubentur aliqui, & virgæ sub-
ter humeros denudatos. Recitabantur pub-
aliquorum crimina; recitantur etiam modò,
in publico Templo, cum publica sit ejuratio,
in ampla satis aulâ, cum sit semipublica. Car-
angustiis qui graviora deliquerant, manci-
bantur olim ab Ecclesiastico magistratu; man-
atur & modò. Plurium annorum, aut
petua Pœnitentia imponebatur olim, im-
atur etiam modò vel à Fidei, morumque Cen-
sibus, vel à supremo Pœnitentiario. Cum
lapsus non reconciliabatur amplius publicè
Ecclesiæ. Nec modò eadem reconciliatur cum
lapsus in ea scelera, quæ semel ejurarunt;
eos è sinu tuo, velut indignos, quibus am-
habeatur fides publica, expellit. Specta-
demum erat olim Ordo Pœnitentium, qui
sulis demissis induti sacco, nudis pedibus
debant publicè. Spectabilis nunc etiam est,
longè numerosior Ordo Pœnitentium, qui
atque legibus vel Augustini, vel Do-
minici,

minici, vel Francisci, vel Teresiae vel aliorum
 Sanctissimorum Institutorum, Pœnitentium
 antiquorum asperitatem, aut exæquant, aut ex-
 xuperant. Non est igitur præsens Pœnitentia
 disciplina veteri prorsus absimilis, aut contraria.

D. R. Quæ enumerasti, vestigia sunt veteris
 Pœnitentiæ, non autem ipsa.

D. D. Nec sunt vestigia sola, nec ipsa, sed
 ei similis Pœnitentia, aut etiam melior, quia
 tolerabilior, & humanis moribus

& viribus magis accom-
 modata.

